

Таким чином, аналізуючи вплив зовнішніх та внутрішніх факторів, що впливають на вибір організаційної структури та на основні етапи її побудови, завдяки чому робота із удосконалення структури управління буде більш ефективною та якісною, використання даних напрямів удосконалення структури управління будуть сприяти підвищенню ефективності діяльності підприємства, якості управлінських рішень, покращенню стратегічного та оперативного планування діяльності, що забезпечать гнучкість та адаптивність підприємства до динамічних ринкових умов господарювання.

Література.

1. Болтак О.А. Шляхи вдосконалення системи управління підприємством. *Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна»*. 2013. С. 24-26.
2. Жемчугов А., Жемчугов М. Оптимальна організаційна структура підприємства. *Проблеми економіки та менеджменту*. 2015. № 5. С. 7-28.
3. Бойкова Ю., Купенко Є. Формування системи управління організації на основі інтеграційного підходу. *Вісник магістратури*. 2016. № 3-2(54). С. 46-48.
4. Кудіна В.В. Процедура оптимізації організаційної структури підприємства. *Наукові праці НУХТ*. 2016. Т. 22. № 5. С. 85-95.
5. Радочинська А.В. Удосконалення організаційної структури підприємств в умовах розвитку конкурентного середовища. *Сучасний соціокультурний простір*. 2017. № 10. С. 6-8.

ЗАВДАННЯ АУДИТУ ВИРОБНИЧИХ ЗАПАСІВ

КОВАЛЕНКО І.М., СТУДЕНТКА*,
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
СІАВСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ІМЕНІ ПЕТРА ВАСИЛЕНКА

Законом України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» визначено, що бухгалтерський облік має забезпечити надання користувачам фінансової звітності для прийняття відповідних рішень повної, правдивої та неупередженої інформації про фінансовий стан, результати діяльності та рух грошових коштів

---

* Науковий керівник: Маренчи Т.Г., д.е.н., професор

підприємства. Згідно з Законом України «Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність» аудит фінансової звітності розглядається як аудиторська послуга з перевірки даних бухгалтерського обліку і показників фінансової звітності та/або консолідованої фінансової звітності юридичної особи або представництва іноземного суб'єкта господарювання, або іншого суб'єкта, який подає фінансову звітність та консолідовану фінансову звітність групи, з метою висловлення незалежної думки аудитора про її відповідність в усіх суттєвих аспектах вимогам національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку, міжнародних стандартів фінансової звітності або іншим вимогам.

Для досягнення основної мети аудиту, а також задоволення потреб користувачів в отриманні повної, правдивої та неупередженої інформації щодо виробничих запасів аудитору необхідно виконати такі завдання:

- перевірити правильність визнання запасів активами суб'єкта господарювання;

- перевірити, чи відповідають чинному законодавству методи оцінки та обліку виробничих запасів в обліковій політиці підприємства, та встановити, наскільки вибір суб'єкта господарювання є оптимальним;

- встановити, чи дотримується підприємство прийнятих методів оцінки та обліку виробничих запасів;

- перевірити й оцінити стан внутрішнього контролю та системи обліку виробничих запасів;

- перевірити, чи здійснюється контроль за збереженням виробничих запасів у місцях їх зберігання та на всіх етапах їх руху;

- встановити, чи здійснюється контроль за використанням виробничих запасів у виробництві;

- встановити, чи своєчасно виявляються залишки виробничих запасів, непотрібні для підприємства, з метою їх реалізації чи обміну;

- перевірити, чи правильно та своєчасно здійснюється документальне відображення операцій, і чи забезпечуються достовірною інформацією користувачі інформації із заготівлі, надходження, відпускання та використання виробничих запасів;

- перевірити, чи правильно та своєчасно здійснені господарські операції з виробничими запасами відображаються в бухгалтерському обліку та фінансовій звітності;

- встановити, чи немає на підприємстві протизаконних дій, пов'язаних із рухом виробничих запасів, суттєвих порушень і помилок у бухгалтерському обліку та звітності [1, с.369].

Загальне визначення завдання аудиту виробничих запасів полягає у встановленні достовірності й повноти відображення в бухгалтерському обліку та звітності всіх господарських фактів відносно залишків і руху виробничих запасів.

До аудиторських процедур відносять перевірку: відомості залишків та оборотів у реєстрах обліку; стану збереження запасів і повноти оприбуткування, правильності списання, оцінки та обліку запасів; списання виробничих запасів; дотримання податкового законодавства тощо.

Враховуючи завдання щодо контролю за наявністю і збереженням матеріальних запасів, правильністю відображення даних про наявність і рух матеріальних цінностей в бухгалтерському обліку і звітності, необхідно з'ясувати:

- яка первинна документація використовується на підприємстві, чи відповідає вона формам, затвердженим у встановленому порядку;

- чи зберігається на підприємстві порядок оформлення доручень на отримання матеріалів зі складу постачальника і транспортної організації;

- чи здійснюється контроль за збереженням і використанням доручень та їх списанням на підприємстві;

- чи встановлено контроль на складі, в бухгалтерії за правильністю і своєчасністю оприбуткування вантажів на основі прибуткових документів;

- чи приймаються на тимчасове відповідальне збереження окремі партії матеріальних запасів, які знаходяться в процесі лабораторного випробування;

- чи встановлено на підприємстві порядок оформлення відповідними документами внутрішнього переміщення матеріальних запасів;

- чи вжито заходів для забезпечення контролю за збереженням матеріальних цінностей. Для цього необхідно встановити, чи призначені наказом керівника по підприємству матеріально відповідальні особи, які відповідають за збереження матеріальних цінностей, чи укладені з ними договори про повну матеріальну відповідальність;

- чи створені умови матеріально відповідальним особам для забезпечення збереження матеріальних запасів, чи є приміщення, де зберігаються матеріальні запаси, шафи, сейфи тощо;

- чи обладнані приміщення пожежно-охоронною сигналізацією;

- чи призначена наказом керівника підприємства постійно діюча комісія для проведення перевірки збереження і списання матеріальних запасів;

- чи проводяться на підприємстві інвентаризація і вибіркові перевірки за збереженням матеріальних запасів, чи оформлені їх результати; яких заходів вжито до винних у випадку виявлення нестачі матеріальних запасів, у якому стані перебувають ваговимірювальні прилади [2, с. 134-135].

Література.

1. Кулаковська Л.П., Піча Ю.В. Організація і методика аудиту: Навч. посіб. К.: Каравела, 2004. 568 с.

2. Усач Б.Ф., Душко З.О., Колос М.М. Організація і методика аудиту: Підручник. К.: Знання, 2006. 295 с.

АНАЛІЗ ТА УПРАВЛІННЯ ДЕБІТОРСЬКОЮ ЗАБОРГОВАНІСТЮ

ПЕТРОВА О.С., ШКАРАЛАТ В.А., СТУДЕНТИ*
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ІМ. П. ВАСИЛЕНКА

Фінансовий стан підприємства значною мірою залежить від ефективно організованої системи управління дебіторською заборгованістю.

Метою управління дебіторською заборгованістю є визначення оптимального її розміру і забезпечення своєчасної інкасації боргу. Отже, з метою ефективного управління дебіторською заборгованістю на підприємствах повинна розроблятися та реалізовуватися відповідна система управління або кредитна політика щодо покушців продукції.

Неблагополучним сигналом для підприємства є підвищення відносної частки дебіторської заборгованості в активах, старіння дебіторських рахунків, акумулювання великої величини дебіторської

---

* Науковий керівник: Малій О.Г. к.е.н., доцент